

Ranizowskie

Wieści

Nr 7 (17)
Lipiec 1998
Cena 1,00 zł.

lipiec II

i znowu pachnie chlebem
lipiec gorący
w polu pod niebem
pod złotym słońcem
w południu brązowi się i złoci
jak szyszka jodłowa
i chodzą za nim białe obłoki
i krzewy
po wiejskich drogach
wilgi pszczoły i pszenice -
gdy zapadają zmierzchy -
wkładają mu
zbroi miedziane blachy
na ramiona
i piersi
a kiedy w swej wędrówce
zabłądzi w bujne trawy
w ogrodach
świerszczy legion ogromny
zapina mu srebrne sandały
na bosych
stopach

Jan Pócek

W NUMERZE: *Z PRAC RADY GMINY - OSTATNIA SESJA* *REJONOWY URZĄD PRACY
INFORMUJE: ABSOLWENT - SPECJALNY PROGRAM* *PROBLEMY ALKOHOLIZMU*
PATRONKA MAZURSKIEJ PARAFII *DNI RANIZOWA* *ZAKOŃCZENIE ROKU
SZKOLNEGO* *ZAWODY WĘDKARSKIE* *NOWE ZASADY DOFINANSOWANIA
WAPNOWANIA GLEB* *DIABŁY W PUSZCZY SANDOMIERSKIEJ* *ZALECENIA ROLNICZE*
KALENDARZ BIODYNAMICZNY *SPORT* *PRZYSŁOWIA I PROGNOZY*

ZAKOŃCZENIE ROKU SZKOLNEGO

Przedstawiamy poniżej dwa zdjęcia obrazujące w skrócie zakończenie roku szkolnego 1997/98. Na pierwszym widzimy koniec roku najmłodszej uczennicy klasy „zerowej” z Raniżowa - Moniki Samojedny, która otrzymuje dyplom ukończenia Przedszkola od swej wychowawczynie mgr Teresy Piórek. Drugie zdjęcie, to etap zakończenia nauki ósmoklasistów i uroczysta akademія z tej okazji odbyta w dniu 17 czerwca. W dziękczynnej inscenizacji występują: Sebastiań Niemiec, Małgorzata Puzio, Piotr Cebula.

GMINNE ZAWODY SPORTOWO-POŻARNICZE

W ostatnią niedzielę czerwca na stadionie w Raniżowie odbyły się Gminne Zawody Sportowo-Pożarnicze jednostek Ochotniczych Straży Pożarnych z terenu gminy Raniżów, w których wzięło udział 9 drużyn, a to za sprawą Raniżowa. Tradycyjnie już od kilku lat wystawia ta jednostka dwie drużyny. Impreza rozpoczęła się o godz. 15⁰⁰ i trwała do 15³⁵. W tej to bowiem minucie wisząca za lasem chmura burzowa, dotychczas tylko nieznacznie „pomrukująca”, przesunęła się nad stadion i silnym podmuchem wiatru, grzmotami i ulewnym deszczem zmusiła organizatorów do zakończenia zawodów, a licznie przybyłą publiczność do opuszczenia widowiska. Ale nim to się stało, drużyny zdążyły zaliczyć dwie z trzech konkurencji: musztrę i sztafetę.

Kolejność przedstawiała się następująco:

I. Raniżów I	61,5
II. Raniżów II	64,0
III. Poręby Wolskie	67,5
IV. Wola Raniżowska	68,0
V. Mazury	72,0
VI. Staniszewskie	73,0
VII. Korczowiska	74,0
VIII. Posuchy	76,0
VIII.Zielonka	76,0

Trzy pierwsze miejsca zostały nagrodzone pucharami ufundowanymi przez Wójta oraz dyplomami i nagrodami pieniężnymi, odpowiednio: 300, 200 i 100 złotych.

Z PRAC RADY GMINY

W dniu 17 czerwca 1998 r. odbyła się XLIII (43.) Sesja Rady Gminy w Ranizowie. Była to zarazem ostatnia w II kadencji. Wzięło w niej udział 14 radnych.

Radni podjęli na niej następujące uchwały:

- w sprawie wyrażenia zgody na sprzedaż w drodze przetargu nieruchomości zabudowanej dwoma budynkami (wiaty byłego Kółka Rolniczego) położonej w miejscowości Wola Ranizowska oznaczonej w ewidencji gruntów jako działka Nr 3795/5 o pow. 0,52 ha oraz nieruchomości niezabudowanej położonej w miejscowości Wola Ranizowska oznaczonej w ewidencji jako działka Nr 3795/6 o pow. 0,34 ha. Obydwie nieruchomości stanowią własność Gminy Ranizów,
- w sprawie wyrażenia zgody na nieodpłatne przekazanie udziału w 1/5 części działki nr 853 o pow. 0,03 ha i udziału w 1/5 części działki nr 851 o pow. 0,14 ha (łącna powierzchnia 0,17 ha), położonych w Ranizowie oraz lokalu nr II o pow. 304,8 m² wydzielonego z budynku Urzędu Gminy na rzecz Skarbu Państwa - Komendy Wojewódzkiej Policji w Rzeszowie z przeznaczeniem na siedzibę Komisariatu Policji w Ranizowie,
- w sprawie zaciągnięcia pożyczki długoterminowej w kwocie 500.000 zł. w Wojewódzkim Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Rzeszowie na finansowanie wydatków nie mających pokrycia w planowanych dochodach budżetu gminy na 1999 roku związanych z realizacją zadania inwestycyjnego pod nazwą: „Budowa kanalizacji sanitarnej w miejscowości Ranizów”. Źródłem pokrycia zobowiązań z tytułu spłaty kredytu wraz z odsetkami oraz zabezpieczenia wekslowego będą dochody gminy z tytułu udziału w podatku dochodowym od osób fizycznych w latach 2000-2004.
- w sprawie zmian w budżecie gminy - kwotę 10.000 zł. przesunięto z rezerwy celowej na inwestycję pn. „Kanalizacja sanitarna miejscowości Ranizów”,
- w sprawie określenia zasad przyznawania i zwrotu wydatków na pomoc rzeczową w formie dożywiania dzieci w szkołach:
 1. Dzieciom i młodzieży w okresie roku szkolnego może być przyznana nieodpłatnie pomoc rzeczowa w formie dożywiania (gorący posiłek, kanapki, drożdżówki, herbata, sok) jeżeli dochód na osobę w rodzinie nie przekracza kryterium dochodowego na osobę w rodzinie ustalonego zgodnie z zasadami określonymi w art. 4, ust. 1 ustawy z dnia 29 listopada 1990 r. o pomocy społecznej. Pomoc w formie dożywiania dzieci przyznawana jest decyzją Kierownika Ośrodka Pomocy Społecznej.
 2. Jeśli budżet gminy przewiduje w danym roku środki na dożywianie dla uczniów, opłata ucznia wnoszona za dożywianie ustalona przez dyrektora szkoły może być refundowana na podstawie indywidualnej decyzji Kierownika Ośrodka Pomocy Społecznej.
 3. Dożywianie ustalone w drodze decyzji może być dokonane przez zapłatę na rachunek szkoły.
 4. Dożywianie można przyznać osobom nie spełniającym kryterium dochodowego pod warunkiem zwrotu wydatków poniesionych przez gminę na zasadach określonych w tabeli stanowiącej załącznik do uchwały.
 5. W przypadkach szczególnych (śmierć, klęska żywiołowa, inne zdarzenie losowe), zwłaszcza jeśli żądanie zwrotu wydatków na udzielone świadczenie w całości lub części stanowiłoby dla osoby zobowiązanej nadmierne obciążenie lub też niweczyłoby skutki udzielonej pomocy, kierownik GOPS-u na wniosek pracownika socjalnego lub osoby zainteresowanej może odstąpić od żądania takiego zwrotu.
 6. Przyznanie pomocy w formie dożywiania może nastąpić na podstawie wniosku zgłoszonego do Ośrodka Pomocy

Społecznej przez rodziców, opiekunów dziecka, pracownika socjalnego lub dyrektora szkoły, do której dziecko uczęszcza.

- w sprawie określenia zasad zwrotu zasiłków celowych oraz szczegółowych zasad odstępiania od żądania zwrotu:
 1. Osobom i rodzinom, które nie spełniają kryterium dochodowego określonego w art. 4, ust. 1 ustawy o pomocy społecznej, w szczególnie uzasadnionych przypadkach może być przyznana pomoc pieniężna lub w naturze pod warunkiem zwrotu części lub całości w zależności od posiadanego dochodu na osobę w rodzinie, wg zasad określonych w tabeli:

Dochód osoby, rodziny % kryterium dochodowego	Wysokość odpłatności liczona w % od wysokości przyznanego świadczenia	
	Osoby samotne i samotnie gospodarujące	Osoby w rodzinie
101 - 150	5	15
151 - 200	15	25
201 - 300	30	45
301 - 400	90	100
powyżej 401	100	100

- w sprawie uchwalenia regulaminu konkursu na stanowisko dyrektora Szkoły Podstawowej w Zielonce oraz powołania komisji konkursowej (Rada uchwaliła regulamin konkursu i działania komisji konkursowej oraz powołała komisję do wyboru dyrektora szkoły w następującym składzie:
 - ⇒ przedstawiciele Gminy: inż. Jan Niemczyk, mgr inż. Leon Najowicz,
 - ⇒ dwóch przedstawicieli Kuratorium Oświaty,
 - ⇒ przedstawiciele Rady Pedagogicznej: mgr Helena Białek, mgr inż. Anna Stec,
 - ⇒ przedstawiciele Rady Rodziców: Halina Sondej, Stanisław Sondej,
 - ⇒ przedstawiciel zakładowej organizacji związkowej: mgr inż. Andrzej Sondej.

Po podjęciu uchwał na zakończenie sesji krótkie podsumowanie działalności Rady i Zarządu przedstawił wójt Henryk Bajek, który zadania inwestycyjne realizowane w okresie czterech lat podsumował miejscowościami. I tak:

Ranizów:

- 1) zakończono modernizację SUW w celu zapewnienia dostawy wody dla wszystkich msc. Gminy,
- 2) zakończono prace montażowe na budowie gazociągu średnioprężnego o długości 24,8 km oraz przyłączy 8,4 km dla 415 gospodarstw, począwszy od podkładów mapowych, poprzez projekt budowlany,
- 3) zmodernizowano istniejącą salę gimnastyczną przy Szkole Podstawowej,
- 4) wykonano projekt budowlany oraz uzyskano pozwolenie na budowę Gminnej Oczyszczalni Ścieków wraz z kolektorem sanitarnym od msc. Ranizów,
- 5) wykonano projekt budowlany dla „kanalizacji sanitarnej”
- 6) włączenie jednostki OSP Ranizów do Krajowego Systemu Ratownictwa Gaśniczego, zakup nowej syreny alarmowej,
- 7) remont remizy OSP,

- 8) telefonizacja miejscowości przez Polską Telefonię Wiejską wraz z doprowadzeniem światłowodu do nowej centrali telefonicznej,
- 9) wykonano odcinek chodnika od Ośrodka Zdrowia do Przedszkola,
- 10) wykonanie wałów przeciwpowodziowych przy Zyzodze w Zagrodach,
- 11) wykonano oświetlenie uliczne w Lisach.

Staniszewskie:

- 1) wykonano gazociąg średnioprężny dł. 5,7 km oraz przyłącza o dł. 2,1 km dla 101 gospodarstw,
- 2) wznowiono kontynuację budowy Domu Ludowego,
- 3) wykonano prace projektowe w zakresie telefonizacji wsi, realizacja w III kw. br. przez PTW S.A.

Zielonka:

- 1) wykonano gazociąg średnioprężny dł. 6,65 km i przyłącza o dł. 2,5 km dla 115 gospodarstw,
- 2) zmodernizowano „drogę mazurską” do Bąków,
- 3) rozpoczęto budowę sanitariatów przy Szkole Podstawowej,
- 4) rozpoczęcie kompleksowej telefonizacji wsi przez PTW,
- 5) wykonano odcinek oświetlenia ulicznego,

Mazury:

- 1) wykonano gazociąg średnioprężny dł. 7,95 km oraz 2,35 km przyłączy dla 130 gospodarstw,
- 2) wykonanie projektu rozbudowy Szkoły Podstawowej, rozpoczęcie robót w br.,
- 3) zmodernizowano Przedszkole oraz przy udziale „mienia gminnego” wymieniono dach na Ośrodku Zdrowia,
- 4) dofinansowano remont remizy OSP, adaptowano samochód „chemiczny” na bojowy wóz strażacki,
- 5) wykonano projekt telefonizacji wsi przez PTW S.A.

Korczowiska:

- 1) zводociągowano miejscowość, dł. sieci 7,0 km, przyłącza 3,9 km dla 57 gospodarstw,
- 2) wydzierżawiono część remizy OSP na działalność gospodarczą, przekazano „Zuka” na majątek OSP, zamontowano syrenę alarmową,
- 3) wykonano odcinek 800 m drogi asfaltowej,
- 4) dokonano remontu budynku Szkoły Podstawowej,
- 5) wykonanie projektu budowlanego sieci gazowej,

Posuchy:

- 1) wykonano gazociąg średnioprężny dł. 11,9 km, przyłącza 2,26 km dla 71 gospodarstw,
- 2) wykonano sieć wodociagową dł. 6,6 km dla 82 gospodarstw,
- 3) wykonano remont cząstkowy drogi wojewódzkiej,

Porebv Wolskie:

- 1) wykonanie projektu budowlanego gazociągu z przyłączami domowymi, zawarta umowa z wykonawcą na rok bieżący,
- 2) wykonano sieć wodociagową dł. 8,0 km, przyłącza 5,3 km dla 64 gospodarstw,
- 3) adaptowano pomieszczenia SP na remizę OSP, zamontowano syrenę alarmową.

Wola Ranizowska:

- 1) kontynuacja rozbudowy SP, oddanie w maju do użytku sali gimnastycznej dotowanej ze środków UKFiT,
- 2) wybudowanie 4 stacji transformatorowych z liniami średniego napięcia,
- 3) wykonanie gazociągu tranzytowego od Ranizowa do Woli Ranizowskiej pod szkołę,
- 4) trwa budowa gazociągu średnioprężnego wraz z przyłączami domowymi, zaawansowanie robót ok. 65%,
- 5) zakończono kompleksową telefonizację wsi przez PTW,
- 6) włączenie jednostki OSP do Krajowego Systemu Ratownictwa Gaśniczego,
- 7) utwardzenie placu przed remizą płytami betonowymi, wykonano elewację na budynku remizy,
- 8) wykonanie 400 m nowej nawierzchni asfaltowej w Pozdoci, następnie 450 m w sierpniu br.,
- 9) wykonanie rowu odwadniającego za Szkołą, uporządkowano plac w centrum wsi
- 10) wykonanie kanału melioracyjnego „Olszyna” od Kąta do zalewu o dł. 2,8 km oraz rów na Kącie od mostu w kierunku Lipnicy o dł. 700 mb.

Infrastruktura nad zalewem w Stecach:

- 1) wykonano wodociąg dł. 6,2 km dla 42 gospodarstw oraz domków letniskowych,
- 2) wykonano zasilanie SN wraz z budową stacji trafo umożliwiając podłączenie się nowo powstałym podmiotom do

Uczestnicy XLIII - Sesji Rady Gminy: od lewej: Stanisław Sudol, Józef Hartfeldr - sołtys z Korczowisk, Józefa Kus - skarbnik gminy, Jan Niemezyk - sekretarz UG, Edward Prus, Bronisław Stec, Kazimierz Kata - przewodniczący RG, Henryk Bajek - wójt gminy, Bronisław Prus, Maria Sudol - inspektor UG, Leon Najowicz, Michał Wilk, Marek Wiącek, Krzysztof Stój, Adam Boronowicz, Jan Białas, Kazimierz Lis.

- sieci - zadanie o wartości ok. 2,6 mld st. złotych dofinansowane ze środków PHARE STRUDER,
- 3) wyposażono pole namiotowe w 5 domków kempingowych, bieżącą wodę, oświetlenie elektryczne placu, ogrodzenie,
- 4) wykonano oświetlenie uliczne w Stecach.

Na zakończenie trochę statystyki:

- radni I kadencji (w latach 1990-94) zbierali się na sesjach 36 razy, podjęli 158 uchwał, średni czas obrad jednej sesji wyniósł 6 godzin i 40 minut, czyli jedną uchwałę omawiano i podjęto w czasie 91 minut,
- radni II kadencji (w latach 1994-98) zbierali się na sesjach 43 razy, podjęli 220 uchwał, średni czas trwania jednej sesji wyniósł 4 godziny i 45 minut, czyli na jedną uchwałę przypada 56 minut.

ABSOLWENT 98

specjalny program dla bezrobotnych.

Od wielu lat absolwenci szkół ponadpodstawowych mają kłopoty z uzyskaniem zatrudnienia. Z przeprowadzonych analiz wynika, że trzy czwarte absolwentów nie umie szukać pracy, a ponadto pracodawcy niechętnie zatrudniają młodych pracowników, jeśli nie mają oni stażu pracy. W związku z tym duży odsetek zarejestrowanych absolwentów pozostaje bezrobotnymi dłużej niż 2 lata. Tracą wiarę we własne możliwości i motywację do szukania pracy, gubią się, popadają w bierność.

Dla tegorocznych absolwentów opracowano specjalny program „Absolwent - 98”. Polega on na tym, że zarejestrowany w rejonowym urzędzie pracy absolwent otoczony zostaje szczególną opieką od momentu rejestracji do momentu znalezienia pracy. Przedstawione zostają mu wszelkie informacje na temat możliwości uzyskania pracy, może również wziąć udział w specjalnych „warsztatach poszukiwania pracy”, szkoleniach, kursach przygotowujących do ewentualnej zmiany zawodu.

Do pomocy absolwentom w ramach tego programu zaangażowani są między innymi: pośrednicy pracy, doradca zawodowy, lider klubu pracy, pracownik d/s szkoleń bezrobotnych. Celem programu jest pobudzenie aktywności zawodowej absolwentów.

Przypomnę jeszcze, że absolwentem w rozumieniu ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu jest osoba, która ukończyła:

- ponadpodstawową szkołę publiczną lub niepubliczną o uprawnieniach szkoły publicznej, albo szkołę wyższą państwową lub niepaństwową - dla młodzieży,
- studia podyplomowe lub doktoranckie, podjęte w okresie 6 miesięcy od dnia ukończenia szkoły wyższej,

- szkołę ponadpodstawową publiczną lub niepubliczną o uprawnieniach szkoły publicznej albo szkołę wyższą państwową lub niepaństwową dla dorosłych i w ostatnich 12 miesiącach trwania nauki nie była zatrudniona,
- conajmniej 12 - miesięczne przygotowanie zawodowe w ramach Ochotniczych Hufców Pracy,
- dzienne kursy zawodowe trwające conajmniej 24 miesiące i w okresie ostatnich 12 miesięcy ich trwania nie była zatrudniona,
- szkołę specjalną lub jest niepełnosprawnym, który uzyskał uprawnienia do wykonywania zawodu,

i nie minęło 12 miesięcy od dnia określonego w dyplomie, świadectwie ukończenia szkoły lub zaświadczeniu o ukończeniu kursu.

Wszystkich absolwentów, którzy zarejestrowali się bądź zamierzają zarejestrować się w Rejonowym Urzędzie Pracy w Kolbuszowej gorąco zachęcam do uczestnictwa w tym programie. O jego szczegółach informują ulotki i broszury dostępne w punkcie informacyjnym urzędu oraz pośrednicy pracy (pokój nr 2) i doradca zawodowy (pokój nr 19) w siedzibie Rejonowego Urzędu Pracy w Kolbuszowej, ul. Piłsudskiego 59 A, od poniedziałku do piątku w godz. 7³⁰ do 15³⁰.

Elżbieta Kapusta
Z-ca Kierownika
RUP w Kolbuszowej

ZAWODY WĘDKARSKIE

W dniu 28 czerwca 1998 r. na akwenie wodnym w Wilczej Woli odbyły się splawikowe zawody wędkarskie koła PZW Ranizów. Ogółem startowało 28 zrzeszonych członków koła. Zawody odbyły się w dwóch kategoriach:

- juniorów do lat 16 w liczbie 7 osób;
- seniorów powyżej lat 16 w liczbie 21 osób.

W kategorii juniorów zwyciężyli:

- I miejsce - Łukasz Sudół - 0,49 kg ryb;
- II miejsce - Łukasz Salek - 0,20 kg ryb
- III miejsce - Mateusz Niemczyk - 0,17 kg ryb
- IV miejsce - Waldemar Kasica - 0,16 kg ryb
- V miejsce - Szczepan Tylutki - 0,15 kg ryb
- VI miejsce - Tomasz Niemczyk - 0,10 dkg ryb

W kategorii seniorów zwyciężyli:

- I miejsce - Grzegorz Ziemiak - 2,05 kg ryb
- II miejsce - Rafał Kochanowicz - 1,00 kg ryb
- III miejsce - Grzegorz Woś - 0,90 kg ryb
- IV miejsce - Krzysztof Gut - 0,34 kg ryb
- V miejsce - Stanisław Belza - 0,25 kg ryb
- VI miejsce - Jerzy Adamczyk - 0,19kg ryb

Ogółem wszyscy zrzeszeni uczestnicy złowili 6,34 kg ryb.

Zwycięzcy w poszczególnych kategoriach za zajęcie od I do III miejsca otrzymali atrakcyjne nagrody rzeczowe. Tradycyjnie zawody zakończono wspólnym posiłkiem przy ognisku.

Jan Niemczyk

PROBLEMY ALKOHOLIZMU

Poniżej drukujemy tekst ustawy dotyczący postępowania prawnego w stosunku do osób nadużywających alkoholu informując jednocześnie, że z tego typu sprawami na terenie naszej gminy należy zgłaszać się do sekretarza Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Raniżowie pani Marii Pikor - pokój nr 27 lub do Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Raniżowie - pokój nr 2 w Urzędzie Gminy w Raniżowie.

■ POSTĘPOWANIE W STOSUNKU DO OSÓB NADUŻYWAJĄCYCH ALKOHOLU

Art. 21.1. Leczenie odwykowe osób uzależnionych od alkoholu prowadzą stacjonarne i niestacjonarne zakłady lecznictwa odwykowego oraz zakłady podstawowej opieki zdrowotnej.

2. Poddanie się leczeniu odwykowemu jest dobrowolne. Wyjątki od tej zasady określa ustawa.

3. Świadczenia społecznych zakładów służby zdrowia na rzecz osób uzależnionych od alkoholu w zakresie leczenia odwykowego są bezpłatne.

Art. 22.1. Wojewodowie organizują na obszarze województwa zakłady lecznictwa odwykowego oraz domy pomocy społecznej i zakłady pracy chronionej dla osób uzależnionych od alkoholu i inne zakłady udzielające pomocy osobom nadużywającym alkoholu

2. Minister zdrowia i opieki społecznej, w drodze rozporządzenia określa:

- 1) organizację, kwalifikacje personelu, zasady funkcjonowania i rodzaje zakładów lecznictwa odwykowego oraz domów pomocy społecznej dla osób uzależnionych od alkoholu, zasady udziału placówek podstawowej opieki zdrowotnej w sprawowaniu opieki nad uzależnionymi od alkoholu oraz zasady współdziałania w tym zakresie z instytucjami państwowymi i organizacjami społecznymi,
- 2) warunki jakie powinny spełniać zakłady lecznicze dla takich osób prowadzone poza zakładami społecznymi służby zdrowia,
- 3) regulaminy stacjonarnych zakładów lecznictwa odwykowego oraz domów pomocy społecznej dla osób uzależnionych od alkoholu, w porozumieniu z ministrem sprawiedliwości.

Art. 23.1. Członkowie rodziny osoby uzależnionej od alkoholu, dotknięci następstwami nadużywania alkoholu przez osobę uzależnioną, uzyskują w publicznych zakładach opieki zdrowotnej bezpłatne świadczenia zdrowotne w zakresie terapii i rehabilitacji współuzależnienia oraz profilaktyki.

2. Dzieci osób uzależnionych od alkoholu dotknięte następstwami nadużywania alkoholu przez rodziców uzyskują bezpłatnie pomoc psychologiczną i socjoterapeutyczną w publicznych zakładach opieki zdrowotnej i publicznych poradniach specjalistycznych oraz placówkach opiekuńczo - wychowawczych i resocjalizacyjnych.

3. Pomoc niesiona dzieciom przez osoby lub instytucje może być udzielona wbrew woli rodziców lub opiekunów będących w stanie nietrzeźwym.

Art. 24. Osoby, które w związku z nadużywaniem alkoholu powodują rozkład życia rodzinnego, demoralizację małoletnich, uchylają się od pracy albo systematycznie zakłócają spokój lub porządek publiczny, kieruje się na badanie przez biegłego w celu

wydania opinii w przedmiocie uzależnienia od alkoholu i wskazania rodzaju zakładu leczniczego.

Art. 25. Na badanie o którym mowa w art. 24, kieruje gminna komisja rozwiązywania problemów alkoholowych właściwa według miejsca zamieszkania lub pobytu osoby, której postępowanie dotyczy, na jej wniosek lub z własnej inicjatywy.

Art. 26.1. Osoby o których mowa w art. 24 jeżeli uzależnione są od alkoholu, zobowiązać można do poddania się leczeniu w stacjonarnym lub niestacjonarnym zakładzie lecznictwa odwykowego.

2. O zastosowaniu obowiązku poddania się leczeniu w zakładzie lecznictwa odwykowego orzeka sąd rejonowy właściwy według miejsca zamieszkania lub pobytu osoby, której postępowanie dotyczy, w postępowaniu nieprocesowym.

3. Sąd wszczyna postępowanie na wniosek gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych lub prokuratora. Do wniosku dołącza się zebraną dokumentację wraz z opinią biegłego, jeżeli badanie przez biegłego zostało przeprowadzone.

Art. 27.1. W razie gdy w stosunku do osoby, której postępowanie dotyczy, brak jest opinii biegłego w przedmiocie uzależnienia od alkoholu, sąd zarządza poddanie tej osoby odpowiednim badaniom.

2. Sąd może jeżeli na podstawie opinii biegłego uzna to za niezbędne, zarządzić oddanie badanej osoby pod obserwację w zakładzie leczniczym na czas nie dłuższy niż dwa tygodnie. W wyjątkowych wypadkach na wniosek zakładu, sąd może termin ten przedłużyć do 6 tygodni.

3. Przed wydaniem postanowienia sąd wysłuchuje osobę, której postępowanie dotyczy.

4. Na postanowienie zarządzające oddanie pod obserwację do zakładu przysługuje zażalenie.

Art. 28.1. W razie zarządzenia przez sąd badania przez biegłego lub oddania pod obserwację w zakładzie leczniczym osobę, której postępowanie dotyczy, obowiązaniem jest poddać się badaniom psychologicznym i psychiatrycznym oraz zabiegom niezbędnym do wykonania podstawowych badań laboratoryjnych pod warunkiem, że dokonywane są przez uprawnionych do tego pracowników służby zdrowia z zachowaniem wskazań wiedzy lekarskiej i nie zagrażają zdrowiu tej osoby.

2. Minister zdrowia i opieki społecznej w porozumieniu z ministrem sprawiedliwości, w drodze rozporządzenia, określa tryb powoływania biegłych, zasady sporządzania opinii oraz warunki i sposób dokonywania badań, o których mowa w ust. 1.

Art. 29. Orzeczenie o obowiązku poddania się leczeniu zapada po przeprowadzeniu rozprawy, która powinna odbywać się w terminie jednego miesiąca od dnia wpływu wniosku.

Art. 30. W razie nieusprawiedliwionego niestawiennictwa na rozprawę lub uchylania się od zarządzanego poddania się badaniu przez biegłego albo obserwacji w zakładzie leczniczym, sąd może zarządzić przymusowe doprowadzenie przez organ Policji.

Art. 31.1. Orzekając o obowiązku poddania się leczeniu sąd może ustanowić na czas trwania tego obowiązku nadzór kuratora.

2. Osoba, wobec której ustanowiony został nadzór ma obowiązek stawienia się na wezwanie sądu lub kuratora i wykonywania ich poleceń, dotyczących takiego postępowania w okresie ich nadzoru, które może się przyczynić do skrócenia czasu trwania obowiązku poddania się leczeniu.

3. Minister sprawiedliwości oraz minister zdrowia i opieki

ciąg dalszy na stronie 7

ciąg dalszy ze strony 6

społecznej, w drodze rozporządzenia, określają szczegółowe zasady i tryb wykonywania nadzoru, o którym mowa w ust. 1.

Art. 32.1. Sąd wzywa osobę, w stosunku do której orzeczony został prawomocnie obowiązek poddania się leczeniu odwykowemu, do stawienia się dobrowolnie w oznaczonym dniu we wskazanym zakładzie leczenia odwykowego w celu poddania się leczeniu, z zagrożeniem zastosowania przymusu w wypadku uchylania się od wykonania tego obowiązku.

2. Osoba, w stosunku do której orzeczony został obowiązek poddania się leczeniu odwykowemu, związanemu z pobytem w stacjonarnym zakładzie leczenia odwykowego, nie może opuszczać terenu tego zakładu bez zezwolenia kierownika zakładu.

3. Sąd zarządza przymusowe doprowadzenie do zakładu leczniczego osoby uchylającej się od wykonania obowiązków, o których mowa w ust. 1 i 2, przez organ Policji.

Art. 33.1. Policja wykonując zarządzenie o przymusowym doprowadzeniu osób, o których mowa w art. 30 i 32 ust.3 ma prawo ich zatrzymania tylko w niezbędnych wypadkach i na czas konieczny do wykonania zarządzenia.

2. Minister spraw wewnętrznych i administracji w porozumieniu z ministrami sprawiedliwości oraz zdrowia i opieki społecznej w drodze rozporządzenia, określa zasady i tryb doprowadzenia osób, o których mowa w ust. 1.

Art. 34.1. Obowiązek poddania się leczeniu trwa tak długo, jak tego wymaga cel leczenia, nie dłużej jednak niż dwa lata od chwili uprawomocnienia się postanowienia.

2. W czasie trwania obowiązku poddania się leczeniu sąd może na wniosek kuratora, po zasięgnięciu opinii zakładu leczącego, bądź na wniosek zakładu leczącego zmieniać postanowienia w zakresie rodzaju leczenia odwykowego.

3. W czasie trwania obowiązku poddania się leczeniu stacjonarny zakład leczący może ze względów leczniczych skierować osobę zobowiązaną do innego zakładu w celu kontynuowania leczenia odwykowego powiadamiając o tym sąd.

4. O ustaniu obowiązku poddania się leczeniu przed upływem okresu wskazanego w ust. 1. decyduje sąd na wniosek osoby zobowiązanej, zakładu leczącego, kuratora, prokuratora lub z urzędu, po zasięgnięciu opinii zakładu, w którym osoba leczona przebywa.

5. W wypadku ustania obowiązku poddania się leczeniu ponowne zastosowanie tego obowiązku wobec tej samej osoby nie może nastąpić przed upływem trzech miesięcy od jego ustania.

Art. 35.1. Sąd, który nałożył na osobę uzależnioną od alkoholu obowiązek poddania się leczeniu odwykowemu, jeżeli uzna, że na skutek takiego uzależnienia zachodzi potrzeba całkowitego ubezwłasnowolnienia tej osoby - zawiadamia o tym właściwego prokuratora.

2. W razie orzeczenia ubezwłasnowolnienia sąd opiekuńczy, określając sposób wykonywania opieki, orzeka o umieszczeniu tej osoby w domu opieki społecznej dla osób uzależnionych od alkoholu, chyba, że zachodzi możliwość objęcia tej osoby inną stałą opieką.

3. Do obowiązków opiekuna osoby ubezwłasnowolnionej stosuje się odpowiednio również przepisy dotyczące obowiązków kuratora, o którym mowa w art. 31.

Art. 36.1. Do stacjonarnego zakładu leczniczego i domu pomocy społecznej ma prawo wstępu o każdej porze sędzia w celu kontroli legalności skierowania i przebywania w takim zakładzie lub domu osób, na które został nałożony obowiązek poddania się leczeniu odwykowemu, oraz warunków w jakich osoby te przebywają.

2. Minister sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem zdrowia i opieki społecznej określa szczegółowe zasady i tryb sprawowania kontroli o której mowa w ust. 1.

3. Przepisy ust. 1 i 2 nie naruszają w tym zakresie ustawowych uprawnień prokuratora.

Art. 37.1. Osoby umieszczone w zakładach poprawczych i schroniskach dla nieletnich, uzależnione od alkoholu, mają obowiązek poddania się zarządzonemu leczeniu odwykowemu.

2. Leczenie odwykowe zarządza administracja zakładu lub schroniska w stosunku do małoletniego za zgodą przedstawiciela ustawowego, a w razie jej braku, jak również w stosunku do osoby pełnoletniej - za zezwoleniem sądu wykonującego orzeczenie, wydanym po zasięgnięciu opinii biegłego.

3. Minister sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem zdrowia i opieki społecznej, w drodze rozporządzenia określa szczegółowe zasady i tryb postępowania w przedmiocie leczenia odwykowego osób, o których mowa w ust. 1.

Art. 38. Minister sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem zdrowia i opieki społecznej, w drodze rozporządzenia określa zasady i tryb postępowania w przedmiocie leczenia odwykowego osób umieszczonych w zakładach karnych, aresztach śledczych i ośrodkach przystosowania społecznego.

Art. 39. Organy administracji państwowej stopnia podstawowego w miastach liczących ponad 50.000 mieszkańców organizują i prowadzą izby wytrzeźwień.

Art. 40.1. Osoby w stanie nietrzeźwości, które zachowaniem swoim dają powód do zgorzienia w miejscu publicznym lub w zakładzie pracy, znajdując się w okolicznościach zagrażających ich życiu lub zdrowiu albo zagrażają życiu lub zdrowiu innych osób, mogą zostać doprowadzone do izby wytrzeźwień lub zakładu społecznego służby zdrowia albo do miejsca zamieszkania lub pobytu.

2. W razie braku izby wytrzeźwień osoby takie mogą być doprowadzone do jednostki Policji.

3. Osoby doprowadzone do izby wytrzeźwień lub jednostki Policji pozostają tam, aż do wytrzeźwienia, nie dłużej niż 24 godziny. Osoby do lat 18 umieszcza się w odrębnych pomieszczeniach, oddzielnie od osób dorosłych.

4. Jeżeli osoba, o której mowa w ust. 1, jest żołnierzem, przekazuje się ją właściwemu organowi wojskowemu.

5. O wypadkach uzasadniających wszczęcie postępowania o zastosowaniu obowiązku poddania się leczeniu odwykowemu zawiadamia się niezwłocznie właściwą gminną komisję rozwiązywania problemów alkoholowych.

6. O umieszczeniu w izbie wytrzeźwień małoletnich zawiadamia się ich rodziców lub opiekunów oraz sąd opiekuńczy.

Art. 41.1. Napoje alkoholowe znajdujące się przy osobach, o których mowa w art. 40 ust.1, ulegają przypadkowi z mocy prawa.

2. Pieniądze oraz inne przedmioty wartościowe znajdujące się przy tych osobach zatrzymuje się w depozycie.

3. Z depozytów pieniężnych izby wytrzeźwień mogą potrącać swe należności z tytułu opłat związanych z pobytem w izbie.

4. Na innych przedmiotach zatrzymanych w depozycie izbom wytrzeźwień służy ustawowe prawo zastawu celem zabezpieczenia tych należności.

Art. 42. Minister spraw wewnętrznych i administracji w porozumieniu z ministrem zdrowia i opieki społecznej, w drodze rozporządzenia określa tryb doprowadzenia osób, o których mowa w art. 40, organizację izb wytrzeźwień i zakres opieki zdrowotnej oraz zasady ustalania opłat związanych z doprowadzeniem i pobytem w izbie wytrzeźwień lub w jednostce Policji.

DNI RANIŻOWA '98

21 czerwca br. tradycyjnie już po raz 14. na stadionie w Raniżowie odbyła się impreza plenerowa organizowana corocznie przez Gminny Ośrodek Kultury, Sportu i Rekreacji pod nazwą „Dni Raniżowa”. Był to również przegląd dorobku artystycznego naszej gminy, ponieważ 2/3 programu artystycznego zaprezentowały amatorskie zespoły artystyczne działające na naszym terenie.

Imprezę o godz. 14⁰⁰ rozpoczęła swoim występem kapela ludowa „Cholewioki” z Kamienia w poszerzonym składzie o członkinie zespołu śpiewaczego, z których na uwagę zasłużyła pani Anna Szewczyk - laureatka Wojewódzkiego Konkursu „Licho nadali” w Sędziszowie Młp. Następnie swoje umiejętności wybawiania ludzi z opresji życiowych spowodowanych nieszczęśliwymi wypadkami zaprezentowała jednostka OSP z Raniżowa. Strażacy pokazali jak będą nas ratować, gdy przywali nas drzewo lub gdy będą płonąć nam

Kapela ludowa „Cholewioki” z Kamienia

Gaszenie pozorowanego pożaru na stadionie przez strażaków z Raniżowa.

Malwina Woś z ogniska muzycznego.

budynki. W dalszej części programu artystycznego mieliśmy okazję zobaczyć jak potrafią tańczyć, śpiewać i grać nasze dzieci. Dwa układy taneczne do melodii „Makarena” i „Disco flesz” zaprezentował zespół taneczny „Biedronki” oraz układ taneczny pt. „Przebudzenie” - zespół „Tempest” - obydwa działające w naszym Ośrodku Kultury. Następnie na fletach uczniowie ze Szkoły Podstawowej w Raniżowie przygotowani przez mgr Władysława Stój zagrali nam melodie: „Lato”, „W moim oknie” i „Balladę bieszczadzką”. Z kolei członkowie ogniska muzycznego: Malwina Woś, Krzysio Kurdziel i Janusz Jagodziński zabawiali publiczność umiejętnościami gry na organach. Wszystko to przeplatane było występami kabaretu „Meluzyna” z Rzeszowa. Swoją program artystyczny zaprezentował również nasz rodzimy zespół śpiewaczy z Mazurów, który przyjechał na występy prosto z Wojewódzkiego Przeglądu Zespołów Śpiewaczych z Tyczyna. W ostatniej minucie ich występu przed raniżowską publicznością dotarła miła wiadomość, że na wyżej wymienionym przeglądzie śpiewaczki z Mazurów zdobyły I miejsce pokonując 19 innych zespołów. „Gwoździem” programu była dęta orkiestra kameralna „Da Camera”,

ciąg dalszy na stronie 9

ciąg dalszy ze strony 8

również z Rzeszowa grająca polki, walce, czardasze i inne. Imprezie przez cały czas jej trwania towarzyszyła wystawa karykatur znanych polityków, aktorów, wykonanych ręką znanego nam z gazety codziennej „Nowiny” karykaturzysty - Ryszarda Kudziana, którego poznaliśmy osobiście jako jednego z członków kabaretu „Meluzyna”. Na zakończenie atrakcją imprezy był mecz o puchar Prezesa Klubu Sportowego „Raniżovia” pomiędzy kadrą a oldbojami. Ku zaskoczeniu wszystkich mecz zakończył się zwycięstwem „starych” 4:3. Z tego też powodu niektórzy stracili trochę oszczędności, bowiem w trakcie meczu, gdy wynik był 3:0 na korzyść kadry, zechcieli robić zakłady, stawiając oczywiście na faworytów (zdjęcie zwycięskiej drużyny oldbojów w rubryce sportowej). Po zakończeniu występów artystycznych mogliśmy bawić się do późnych godzin nocnych na festynie ludowym w rytmach muzyki disco polo w wykonaniu zespołu „Pro Dance”. Dodatkową atrakcją w tym dniu była, jak życzyli sobie organizatorzy - piękna słoneczna pogoda.

Zespół taneczny „Biedronki”

Zespół flecistów ze Szkoły Podstawowej z Raniżowa.

Zespół śpiewaczy z Mazurów - zdobywca I miejsca na przeglądzie w Tyczynie.

Organizatorzy imprezy „Dni Raniżowa '98” składają serdeczne podziękowania dla sponsorów, bez których cała uroczystość nie miałaby takiej oprawy i programu. Są nimi:

- ⇒ Gminna Spółdzielnia „Samopomoc Chłopska” w Raniżowie,
- ⇒ Hotel Bar „Gran-Lech” Grażyna i Leszek Werstak, Stanisławskie,
- ⇒ Firma „HES-GAZ” Elżbieta i Stanisław Hołysz, Rozbórz k. Przeworska,
- ⇒ Zakład Mięsny „EKO-SMAK” w Górnem,
- ⇒ Jan Szczepański - Usługi Projektowe, Przeworsk.

Dyrektor GOKSiR w Raniżowie

Patronka mazurskiej parafii

Polska należy do narodów wyróżniających się szczególnym nabożeństwem do Najświętszej Maryi Panny. Kult Maryi pozostawił głęboki ślad w polskiej historii, literaturze, malarstwie, rzeźbie. Nie ma polskiego domu katolickiego bez wizerunku Maryi. Rzadko też można spotkać szczerze religijnego Polaka, który by nie miał Jej medalika na szyi i nie modlił się na różańcu. Dlatego nasza Ojczyzna zasłużyła sobie na zaszczytny tytuł „narodu maryjnego”. Z Maryją Polska związała nawet swoje losy polityczne, co jest rzeczą niespotykaną i jedyną. Dla wierzącego narodu, który stara się wcielić w życie testament Maryi z Kany Galilejskiej: „Uczyńcie cokolwiek wam powie” J.2.5. Maryja jest „Protagonistką” polskiej rewolucji miłości. Dzięki jej obecności i macierzyńskiemu orędownictwu Jezus staje się rzeczywistością i sensem dziejów. Kościół oddaje Maryi cześć szczególną, większą niż innym świętym, co w liturgii nazywa kultem hyperduliae - czcią wyjątkową. Ku czci Matki Bożej stawiano kościoły, otaczano kultem Jej obrazy, układano modlitwy, wygłaszano homilie i obchodzono Jej święta.

Mazurzy także za swą duchową przewodniczkę obrali Maryję. Pierwszą kapliczkę budowaną na gruncie Ludwika Bełzy poświęcono Matce Bożej Różańcowej. Kiedy w 1906 r. rozebrano tę małą kapliczkę, a na przeciw zbudowano nową, poświęcono ją Matce Boskiej Nieustającej Pomocy. Od tegoż roku odpust odbywał się zawsze w niedzielę przed narodzeniem św. Jana Chrzciciela.

Mazury myślały jednak o utworzeniu parafii. W kwietniu 1939 r. przystąpiono do budowy kościoła.

Pomimo wybuchu II wojny światowej prace kontynuowano. W listopadzie 1941 r. ksiądz bp Wojciech Tomaka poświęcił nowowytbudowany kościół Matce Bożej Nieustającej Pomocy. Mazurzy po raz kolejny Jej zawierzili. Kopię pięknego obrazu Matki Bożej Nieustającej Pomocy wykonał artysta - malarz i konserwator Kazimierz Waluk z Torunia. Obraz ten uroczystie intronizował 22 czerwca w niedzielę 1952 r. ks. bp W. Tomaka. Umieszczony w głównym ołtarzu obraz otoczony szczególnym kultem oraz pokrywany licznymi wotami będącymi świadectwem wdzięczności i łask otrzymanych przez parafian za pośrednictwem Matki Bożej ma swą długą historię.

W XV w. zostaje przewieziony z Krety do Włoch przez jednego z kupców nieznanego z imienia. W Rzymie kupiec ów umiera, a obraz zgodnie z jego ostatnią wolą ma być wystawiony ku czci publicznej. Po wielu perypetiach dzięki wstawiennictwu samej Matki Bożej obraz w dniu 27 marca 1499 r. zostaje umieszczony w kościele św. Mateusza w Rzymie.

„Chwilę tę raczyła Matka Nieustającej Pomocy cudem zaznaczyć: pewien człowiek miał sparalizowaną rękę, a za dotknięciem cudownego obrazu - zdrowie natychmiast odzyskał” Obraz ten umieszczono we wielkim ołtarzu jako obraz Matki Nieustającej Pomocy. Wkrótce ta nowa świątynia Maryi zasłynęła jako miejsce łaskami słynące. Po 300 latach kościół św. Mateusza został zrujnowany, wygnani zakonnicy Augustianie zamieszkali przy kościele Matki Boskiej w Posterula, a zabrane z sobą obraz M. B. Nieustającej Pomocy starannie ukryli.

Przypomniał o nim po latach w swym kazaniu o. Franciszek Błosi, jezuita. Za sprawą OO Redemptorystów generał zakonu O. Mikołaj Mauron w 1865 r. udał się do papieża Piusa IX z prośbą, by ten św. obraz mógł wrócić do świątyni. 19 stycznia 1866 r. obraz z kaplicy domowej wrócił do świątyni.

Obraz sam jest średniej wielkości, wynosi bowiem 52 cm wysokości, 41 cm szerokości, a malowany jest na desce, kolorowo na złotym tle, by lepiej postać uwydatnić. Jest on dziełem sztuki bizantyjskiej i pochodzi wg rzeczoznawców z XIII lub XIV w. Wykonanie samo świadczy i o znajomości sztuki malarskiej i pobożności malarza, który dziwną prostotą z pewnym niebiańskim wdziękiem umiał połączyć. Dziewicza matka, której popiersie tylko wyrażone - lewą ręką dziecię Jezus

podtrzymuje, prawą zaś ku piersiom podnosi. Oblicze Matki Bożej zwrócone na obecnych, tchnie laskawością, ale głęboki wyraża smutek jak na Królową miłości i boleści przystoi. Od głowy na dół okryta jest płaszczem niebieskiego koloru, na zielono podszytym. Na wyższej części płaszcza, która czoło osłania, złota gwiazda połyskuje, której ostre są promienie - a tuż obok niej mały krzyż. Na głowie chustka, której krańce na czole i około skroni spod płaszcza się ukazują. Suknia czerwona, której brzeży podobnie jak i płaszcz z złotem są obciągnięte. Również faldy i zagięcia szat złotymi liniami, wg ówczesnej sztuki malarskiej są oznaczone. Aureola, naokoło głowy Najświętszej Panny, jest obszerna i rzeźbą sztucznie wypracowana. Po obu stronach aureoli znajdują się litery greckie: MP OY, to jest Matka Boża. Dzieciątko Jezus, w całej wielkości

spogląda na krzyż przedstawiony mu przez Anioła, którego widok nappełnił go smutkiem, stąd zdaje się szukać pomocy u Matki, ściskając Jej rękę obiema rączkami. Sukienka Jego zielona pokryta płaszczem złotym i przepasana czerwoną przepaską. Lewej nóżki trzewiczek się trzyma, ale na prawej widać jak rzemyczek rozwiązany i trzewiczek opada. Ze strony oblicza czytać można litery greckie: ICXC, to jest Jezus Chrystus. Na tle po obu stronach głowy Najświętszej Panny umieszczeni są dwaj aniołowie, nabożnie pochyleni, w postaci nie całkowitej, lecz tylko po kolana wyrażeni. Ten po prawej stronie Maryi trzyma naczynie, z którego wlecznia i trzcina z gąbką wystaje. U góry napis: OAPM, to znaczy Archanioł Michał.

Drugi anioł, po lewej stronie Bożej Rodzicielki, przedstawia Dzieciątka Jezus, cztery gwoździe i krzyż z dwoma ramionami poprzecznymi i napisem. U góry zaś stoją litery: OAPT to jest Archanioł Gabriel.

23 czerwca 1867 r. obraz M. B. N. Pomocy został uroczystie koronowany, odprowadzono tygodniowe nabożeństwo w podziękowaniu za otrzymane łaski, a ukoronowany obraz uroczystie noszono w procesjach.

Zakorzeniona głęboka miłość do Matki Boskiej N.P., sprawia, że kopie Jej cudownego obrazu umieszczane są po dziś dzień w kościołach katedralnych, parafialnych i klasztornych na całym świecie. Medaliki i obrazki z Jej wizerunkiem służą niejednokrotnie do uzyskiwania różnych nadzwyczajnych łask,

ciąg dalszy na stronie 11

ciąg dalszy ze strony 10
uzdrowień, nawróceń grzeszników.

Obraz M. B. N. P., który w Rzymie święty i drogi od blisko 500 lat stał się też świętym i drogim Polakom. W 1893 r. kardynał Dunajewski przywiózł z Rzymu kopię obrazu, która

znajduje się w kościele WW.PP. Wizytek. W jego ślady poszli inni i dziś w kraju przed Jej obliczem kłęczą wierni i ufni w Jej miłość i moc.

Bożena Smolak
„Łanu Mazurski” Nr 2

60 lat parafii Mazury

Każdy jubileusz obchodzony uroczysto w rodzinie, wiosce, czy gminie przynosi wiele korzyści, tak duchowych, jak i materialnych. Jest to okazja do wykonania generalnych porządków, remontów, zakupów, a następnie do odwiedzin, licznych spotkań i wspomnień.

Mieszkańcy Mazurów wiedzą, ile dobrego przyniósł dla ich wioski obchodzony w ubiegłym roku jubileusz 75-lecia OSP. Obchodzony w bieżącym roku jubileusz 60-lecia parafii był okazją do wykonania remontu organów, kilku nowych drzwi w kościele, ułożenia nowego chodnika i upiększenia obcjęcia kościoła. Był również okazją do odwiedzenia grobu pierwszego mazurskiego proboszcza - księdza Stanisława Bąka na cmentarzu w Tyczynie.

Kulminacyjnym punktem obchodów jubileuszu był dzień odpustu z okazji święta patronki parafii Matki Boskiej Nieustającej Pomocy, w niedzielę 28 czerwca br. Wcześniej zapowiedziana i dobrze przygotowana uroczystość ściągnęła do Mazurów niezliczone tłumy rodaków z całej niemal Polski. Takiego obłożenia gości w Mazurach dawno już nie było. Nie zabrakło kramarzy, którzy z trudem pomieścili się na szkolnym boisku sportowym.

W programie uroczystości był m.in. koncert pieśni religijnej w wykonaniu słynnego mazurskiego zespołu „Arka”, prowadzonego przez niezwykle utalentowanego Andrzeja Sondej. Piękna gra, piękny śpiew. Warto było posłuchać. Żalować trzeba, że zespół ten od 1993 roku z pewnych powodów w kościele mazurskim prawie w ogóle nie koncertował. Teraz, gdy nastał nowy proboszcz, może i to się zmieni.

O godzinie 11-tej rozpoczęła się uroczysta Suma odpustowa. Odprawiał ją ks. Józef Matuła - obchodzący również własny jubileusz 40-lecia kapłaństwa - w asyście księży rodaków z Mazurów, Korczowisk i Turzy-Za Lasem:

ks. inf. Józefa Sondej, ks. prał. Stanisława Belzy, ks. prał. Józefa Kani, ks. prał. Jana Błąda, ks. kan. Franciszka Kołodzieja i ks. kan. Jana Wieteski. Homilię wygłosił ks. senior infułat Józef Sondej, który podobnie jak papież z Polską, tak on jest całym sercem związany z Mazurami. Nawiązał w niej do historii parafii, cudów jakie działy się tu MBNP, budowy kościoła i życia religijnego tutejszej ludności. Podkreślił szczególne zasługi, jakie odnieśli Ludwik Belza, ks. Stanisław Bąk, sołtys Wawrzyniec Suski.

Po południu w Domu Strażaka odbyło się spotkanie rodaków i budowniczych kościoła przybyłych z różnych stron Polski. Uczestniczyli w nim m.in. wymienieni księża: Sondej, Belza, Kania, Kołodziej, siostry zakonne oraz budowniczy kościoła: Jan Matuła z Gdańska, Marcin Kus z Olsztyna, Tadeusz Bal z Piwnicznej, Józef Belza z Weryni i inni. Spotkanie prowadził red. Benedykt Popek. Uświetniły go występ dzieci przedszkolnych przygotowany przez p. Teresę Dul oraz występ znanego mazurskiego zespołu śpiewaczego KGW pod kierunkiem p. Emilii Adamczyk. Ostatnią pozycją w programie uroczystości był festyn ludowy, z którego dochód został przeznaczony na remont organów.

Pisząc o uroczystościach jubileuszowych nie można pominąć osób, które wzięły na siebie główny ciężar w ich przygotowaniu. Największe uznanie należy się ks. proboszczowi Wiesławowi Dopartowi, dla którego ta impreza była swego rodzaju „chrztem bojowym” na nowej placówce w Mazurach. Uznanie należy się również przewodniczącemu Rady Duszpasterskiej Stanisławowi Jurkowi, radnemu Janowi Adamczykowi, prezesowi OSP Romanowi Czuffytowi i innym społecznikom, których tu nie sposób wszystkich wymienić.

Benedykt Popek

Na zdjęciu: ks. Józef Matuła
oraz ks. infułat Józef Sondej
i ks. prałat Jan Bąk
podczas Sumy odpustowej.

fol. B. Popek

Z okazji 60-lecia parafii Mazury ukazał się drugi numer „Łanu Mazurskiego”, w którym przeczytać możemy o historii parafii, przedstawiony jest poczet księży i sióstr zakonnych z Mazurów, historia obrazu MBNP i wiele innych ciekawych pozycji. Polecamy !

Diabeł w Puszczy Sandomierskiej

W poprzednim artykule (patrz: „Więści Ranizowskie” maj 1998) opisałam działanie czarownic wiejskich, których szkodzenie najczęściej przejawiało się w psuciu lub odbieraniu mleka. Ale świat czarów w ludowych wierzeniach jest daleko bardziej rozbudowany i skomplikowany. Istoty nadprzyrodzone i ich działania magiczne wedle tradycji ludowej dzielą się na 2 grupy: dobre i złe. Dziś chciałabym napisać kilka słów o istotach złych, czyniących szkodę ludziom. Niektórzy badacze uważają, że wyobrażenie o pierwiastku „złego” jest czymś bliżej nieokreślonym u ludu i sięga czasów przedchrześcijańskich. Najczęściej jest on utożsamiany z diabłem. Na terenie Puszczy Sandomierskiej nie znano określeń: szatan, demon, chochlik. Funkcjonowały tutaj nazwy takie jak: diabul, ciort, dzidko, lichu lub bliżej nieokreślone „złe”. Mówiło się: „diabli nadali”, „lichu wie”, „lichu nie śpi”, „złe wodzi” itd. Wierzono, że jest wiele diabłów, bo - jak tłumaczono - jeden nie dałby rady, a ponadto jest ich kilka rodzajów: najgorsi - to ci, co Pana Boga chcieli strącić z nieba i za to przez 30 dni lecieli z wyżyn niebieskich. Lepsi - udali się w pokorę do Boga i błagali Go o przebaczenie. Wreszcie najlepsi - tym Pan Bóg pozwolił odpokutować zbrodniczy zamiar. Ci, co czynią krzywdę człowiekowi, to ci najgorsi, najbardziej groźni ze wszystkich złych istot. Zwykle przesiadują w jarach, bagnach, moczarach, krzakach, borach, czy spruchniałych, starych drzewach (szczególnie często spotyka się diabła w wierzbie). Potrafią przedzierzgnąć się w najróżniejsze postaci. Widziano diabła jako konia, woła, kaczkę, kozę, kota, psa, nietoperza, sowę, ale najczęściej w przekazach ludowych odnajduje się opowieści o tym, jak to diabeł przyjechał gdzieś tam jako elegancki panicz w powoziku. Starsze pokolenia wierzyły, że były momenty, gdy można było ujrzeć diabła w jego własnej postaci. Otóż w zapustne noce można przed północą widzieć diabła w karczmie jak tańcujące między ludźmi. Ale żeby go zobaczyć, to trzeba w dzień iść na cmentarz, wybrać grób ze starą trumną i z niej należy wziąć deskę z wybitym sękiem. Z tą deską należy pójść przed północą pod okno karczmy, gdzie trwa zabawa i popatrzeć przez dziurkę po sęku. Wówczas można zobaczyć diabła w swojej prawdziwej skórze: chodzi na dwóch nogach, cały jest obrosnięty kudłami koloru czarnego, szyja chuda, pysk zwierzęcy ze skośnymi oczami, na głowie sterczą mu krotkie rogi; nogi cienkie i długie, a zamiast stóp - końskie kopyta. Oczywiście nie można zapomnieć o ogonie, który najczęściej diabeł trzyma w ręce. Diabły ujawniały swoją działalność głównie nocą, od momentu zachodu słońca. Najbardziej niebezpieczna była północ, wówczas moc diabłów była największa. Jak wierzono, potrafi czynić wielkie szkody, psoty, potrafi bawić się człowiekiem, wywodzi go w pole, wodzi po okolicy. Najczęściej diabły „dokuczały”, gdy człowiek zajmował się jakąś pracą, która dzięki diabelskiej interwencji nie wychodziła. Bardzo często słyszy się o „wodzeniu” przez diabła. Jak wierzono, potrafi on tak zmylić drogę, omamić, że człowiek chcący w nocy np. trafić do domu, nie potrafi znaleźć drogi. Błądzi i cały czas droga, którą idzie, wydaje się być mu obca. Bardzo wiele jest relacji ludzi w ten sposób „wodzonych”, którzy dopiero rankiem znajdowali drogę do domu, a którą w dzień znali na pamięć. Często przy tym diabeł śmieje się, chichocze, klaszcze w dłonie i... ucieka. W dawnych czasach - jak mówi tradycja - diabeł miał większe przymierze z ludźmi, ale gdy go oszukano, to i rzadziej na ziemię przychodzi. Powiadają, że jednego razu chłop

z diabłem zmówili się, że będą razem siać zboże i ugodzili się, że co z posiewu w ziemi zostanie, to weźmie chłop, a co wyjdzie nad ziemię, zbierze wspólnik. Chłop zasiał rozsądę, a gdy przyszło do zbioru i podziału, sobie wzięł karpiele a diabłu zostawił nać. Lucyfer (naczelnny diabeł) bardzo się o to rozgniewał i nakładł diabłu do głowy tak, że w następnym roku przy ugodzie był mądrzejszy: dla siebie wymówił korzenie. Posiał chłop w polu żyto, a gdy przyszły żniwa, to zerznął sobie ziarno i słomę, korzenie zostały diabłu. Nie wiadomo, jak Lucyferowi podobala się ta ugoda, bo diabeł więcej wspólnie z chłopem nie siał.

Diabeł czasem potrafi mieć człowieka, czyniąc mu szkody (np. nabija sobie guza, kaleczy się ciemniami) a czasem zwodzi go, ukazując złoto, srebro czy klejnoty i obiecując mu te wielkie skarby w zamian za duszę. Często jednak te skarby okazują się być mamidłem, a naprawdę węglem lub smołą. Nie zawsze jednak mamienie diabelskie kończy się szczęśliwie dla człowieka. Potrafi on namówić do samobójstwa, a gdy już to uczyni, przez 3 dni wieją wichry na znak radości diabłów, że przybył im nowy towarzysz. Czasem pokusy diabelskie są bardzo natarczywe i zdarza się wówczas, że jakiegoś nieszczęśliwego opęta „zły duch”. Ci muszą wbrew swej woli kłać, kraść, cudzożyć, zabijać czy popełniać inne zbrodnie. Jedynym ratunkiem wówczas są egzorcyzmy odprawiane przez księdza nad opętanym.

Zkorzyści: diabły miały zboże na mąkę w młynach, dają bogactwo, dostatek. Przy ich pomocy szukano doraźnej zemsty na aktualnym przeciwniku. Ale warunkiem było oddanie się we władanie mocy diabelskiej. Uważano, że „owczarze” i czarownice mieli trwały i bezpośredni kontakt z szatanem, a także ci, którzy „żywili diabły kaszą jaglaną”, tj. zanosili na strych garnki z kaszą. Miało to zapewnić takim ludziom diabelską pomoc. Wierzono także, że kontakty z diabłem utrzymują „rabsice”, tj. kłusownicy z Puszczy Sandomierskiej.

Na wszystko: używanie boskiej pomocy, noszenie różnych akcesoriów religijnych przy sobie (różaniec, medalik, a głównie szkaplerz). Czasem obrysowywano kredą święconą krąg wokół siebie, co uniemożliwiała przystąpienie diabła. Ponadto, gdy ukaże się mamiąca zjawa, trzeba się przeżegnać, zmówić modlitwę i nie patrzeć na nią, nie oglądać się za siebie, a wtedy niezawodnie „złe” nie zrobi krzywdy człowiekowi. Popularne swego czasu były modlitwy dodawane do pacierzy, które skutecznie odstraszały diabła: (modlitwa za W. Gajem-Piotrowskim „Duchy i demony”, Wrocław 1993)

*Jide spać i ni mom se co postać,
Pościele se świętu Ewangelie,
Świentem krzyżkiem się łodzieje,
A ciebie siatanie się nie boje!
Najświętsza Panienko!
Ze serca mojego nie odchodź z niego
Aż do łoddania ducha mojego.*

O istotach półdemonicznych (pomocnikach diabła) w następnych numerach.

mgr Jolanta Dragan

Nowe zasady dofinansowania wapnowania gleb w województwie rzeszowskim

Rozpoczęła się już realizacja nowego programu dopłat do wapnowania gleb. W województwie rzeszowskim jako jedynym z siedmiu w kraju, będzie prowadzony pilotażowy program wdrażania nowego systemu. Dotychczas dotację otrzymywał zakład produkujący wapno - wapiennik, a rolnik nabywał nawóz po niższej cenie. Ponieważ odchodzi się od dopłat do wszelkiej produkcji, cofnięta została dotacja wapiennikom, a wypłacana będzie bezpośrednio producentom rolnym.

Wapnowanie gleb należy rozumieć w szerszym aspekcie, a nie tylko jako zabieg płonotwórczy, regulujący odczyn i poprawiający strukturę gleby oraz przyczyniający się do lepszego wykorzystania nawozów. Wapnowanie to proces zapobiegający degradacji gleby, wpływający na ochronę środowiska naturalnego, w którym wszyscy żyjemy.

Doceniając wagę problemu utrzymano nadal dotację do wapnowania gleb. Fundusze na ten cel z budżetu centralnego będą otrzymywać w województwach pilotażowych Izby Rolnicze i one dokonają wypłat dotacji rolnikom po zakupieniu nawozów wapniowych. Rolnicy mogą nabywać nawozy samodzielnie lub skorzystać z pomocy pracowników Urzędów Gmin i Ośrodka Doradztwa Rolniczego, oraz członków Walnego Zgromadzenia Rzeszowskiej Izby Rolniczej.

Dofinansowane będą nawozy wapniowe i wapniowo-magnezowe odpowiadające polskim normom i posiadające ważny atest. Producent nawozów musi posiadać koncesję. Nie jest ona wymagana w przypadku wapna defekacyjnego (np. z cukrowni).

Wysokość dotacji w 1998 roku będzie naliczana w następującej kwocie:

- ⇒ 45 zł. za tonę czystego składnika CaO bez względu na odległość,
- ⇒ 45 zł. za tonę czystego składnika MgO na odległość do 100 km,
- ⇒ 63 zł. za tonę czystego składnika MgO na odległość od 100 do 200 km,
- ⇒ 104 zł. za tonę czystego składnika MgO na odległość od 200 do 300 km,
- ⇒ 135 zł. za tonę czystego składnika MgO na odległość ponad 300 km.

Odległość liczona jest od miejsca produkcji nawozów do miejscowości będącej siedzibą gospodarstwa rolnego.

Dotacja będzie udzielana producentom rolnym w ilościach nie przekraczających 3 tony czystego składnika CaO w przeliczeniu na 1 ha użytków rolnych i gruntów pod stawami w ciągu roku. W miejscowościach, w których ponad 50% powierzchni gleb zostało uznanych przez właściwą Okręgową stację Chemiczno-Rolniczą za bardzo kwaśne - stawki dotacji podwyższa się o 10%.

Dotacja wypłacana rolnikom nie może być wyższa niż cena zapłacona przedsiębiorcom sprzedającym te nawozy.

Wypłata dotacji dokonywana jest na podstawie faktur (rachunków uproszczonych) zawierających:

- a) ilość, odmianę (symbol) i cenę zakupionych nawozów,
- b) numer atestu danej partii nawozów,
- c) adnotację, że producent nie otrzymał dotacji do nawozów,
- d) informację o odległości gospodarstwa od wapiennika w przypadku nawozów wapniowo-magnezowych,
- e) oświadczenie producenta rolnego o wielkości posiadanych użytków rolnych i gruntów pod stawami.

Województwu rzeszowskiemu na dofinansowanie wapnowania gleb przydzielono na dotację kwotę w wysokości 1 281 tysięcy złotych. Dobrze byłoby wykorzystać całą kwotę, gdyż część pozostała przepada, a na przyszły rok limit dotacji może ulec zmniejszeniu.

Rzeszowska Izba Rolnicza przejmując nowe zadanie zapoznała się z zasadami funkcjonującymi dotychczas, organizując spotkanie z przedstawicielami: Wydziału Rolnictwa Urzędu Wojewódzkiego, Izby Skarbowej, Okręgowej Stacji Chemiczno-Rolniczej, Ośrodkiem Doradztwa Rolniczego.

Celem przybliżenia nowego sposobu realizowania dotowania wapnowania gleb Rzeszowska Izba Rolnicza zorganizowała szereg spotkań z przedstawicielami Urzędów Gmin, Miast i Gmin, służbami rejonowymi Ośrodka Doradztwa Rolniczego w Boguchwale, z firmami zajmującymi się transportem i sprzedażą nawozów wapniowych.

Ponadto przedstawiciele Rzeszowskiej Izby Rolniczej udzielali informacji o nowych zasadach dofinansowania wapnowania biorąc udział w posiedzeniach Sejmiku Samorządowego Województwa Rzeszowskiego oraz w Komisjach Rolnictwa Rad Gminnych. Opracowano pisemną informację na ten temat, którą przekazano wszystkim zainteresowanym. Informacja o nowych zasadach dofinansowania wapnowania gleb została podana przez Radio Rzeszów.

Rzeszowska Izba Rolnicza w ramach zadań zleconych przez administrację rządową wypłaca w roku bieżącym dotację rolnikom po zakupie nawozów wapniowych. Zachęcamy rolników do wapnowania gleb i oczekujemy na rachunki, aby wypłacać należną dotację.

Zofia Radaczyńska
Rzeszowska Izba Rolnicza

KALENDARZ BIODYNAMICZNY

OD 1 LIPCA DO 15 SIERPNI 1998 R.

Lipiec 1998 r.

Data	Część rośliny	Prognoza
1. Śr	korzeń	B, W
2. Cz	korzeń do 12, 13 - 20 kwiat, od 21 korzeń	K
3. Pt	korzeń	W
4. Sb	korzeń do 12, od 13 - 19 liść, od 20 kwiat	
5. N	kwiat do 18, od 19 liść	
6. Pn	liść	K
7. Wt	liść	
8. Śr	owoc od 6 - 12	G, B
9. Cz	owoc od 5	
10. Pt	owoc do 12, od 13 korzeń	
11. Sb	korzeń	
12. N	korzeń do 13, od 14 - 22 kwiat	
13. Pn	-----	
14. Wt	kwiat do 8, od 9 - 18 liść	W
15. Śr	liść do 2	W
16. Cz	-----	B
17. Pt	owoc	
18. Sb	owoc do 17, od 18 korzeń	W
19. N	korzeń	
20. Pn	korzeń do 20, od 21 liść	G
21. Wt	liść do 6, od 7 kwiat	
22. Śr	kwiat	
23. Cz	kwiat do 8, od 9 liść	B, W
24. Pt	liść do 22, od 23 owoc	
25. Sb	owoc do 22	
26. N	owoc od 3	
27. Pn	owoc do 18, od 19 korzeń	
28. Wt	korzeń do 3, od 8 liść	
29. Śr	korzeń	
30. Cz	kwiat do 15, od 16 korzeń	K, W
31. Pt	korzeń do 14, od 15 kwiat	

Sierpień 1998 r.

1. Sb	kwiat	K
2. N	liść	
3. Pn	liść	
4. Wt	-----	
5. Śr	owoc	W
6. Cz	owoc do 20, od 21 korzeń	W
7. Pt	korzeń	
8. Sb	korzeń od 6 - 21	
9. N	kwiat od 9	
10. Pn	kwiat do 15, od 16 - 20 liść	
11. Wt	-----	
12. Śr	liść	
13. Cz	liść do 6, od 7 owoc	W
14. Pt	owoc do 22	W
15. Sb	korzeń	

Objaśnienie:

W - skłonność do wichur

B - skłonność do burz

K - czas krytyczny w komunikacji

G - gradobicie

---- - dni niekorzystne wykreślone

Czas przesadzania - od 1.07 do 8.07. oraz od 22.07.1998 r.

W przypadku wszystkich plonów, które mają być przechowywane lub przetwarzane zaleca się unikać niekorzystnych dni zbioru i przetwarzania, które w kalendarzu są wykreślone (-----) oraz dni liścia. To samo dotyczy dalszego przerobu owoców na soki, galaretki, marmolady oraz kwaszonych warzyw i kapusty. Jeżeli jednak owoce zrywane były w wyżej wymienionych dniach, przetwory z owoców bardzo szybko pokrywają się pleśnią. W podanym okresie należy również unikać zbierania kwiatów i liści na herbatki ziołowe ponieważ pogarsza się ich aromat. Dla wszystkich w/w czynności zawsze najlepiej nadają się dni kwiatu i owocu.

Opr. K. Kościółek

OGŁOSZENIA DROBNE

SADZONKI TRUSKAWEK odmiana

SENGA SENGANA

stopień kwalifikacji: **ORYGINAŁ**
Zapisy w Urzędzie Gminy, pokój nr 12
do dnia 15 sierpnia 1998 r.

STAŁA lub dodatkowa atrakcyjna praca dla osób operatywnych

w branży finansowej
(wykształcenie wyższe lub średnie)
tel. Kolbuszowa 2837058 w godz. 11⁰⁰ - 13⁰⁰
i 15⁰⁰ - 17⁰⁰
lub 7443832 po godz. 21³⁰.

ZALECENIA ROLNICZE

Lipiec na plantacjach to przede wszystkim okres intensywnej ochrony oraz przy sprzyjających warunkach pogodowych rozpoczynają się „male żniwa”.

- od połowy lipca można wysiewać salate kruchą, rzodkiew późną, kapustę pekińską. Przez cały lipiec - koper i rzodkiew wczesną;
- cukinię zbiera się wówczas, gdy owoce osiągają długość 8 - 12 cm, ogórki na konserwy zbierać systematycznie co drugi dzień rano lub wieczorem;
- zaraza ziemniaczana - choroba, która niszczy lodygi i owoce pomidorów w sprzyjających warunkach może całkowicie zniszczyć plantację w ciągu kilku dni. Zaleca się regularne opryski co 5 - 7 dni, stosując w początkowym okresie 1 - 2 zabiegi preparatem Miedzian 50 WG + Bravo 500 SC., a następnie Acrobat M2 przemiennie z jednym z preparatów: Bravo 75 WG, Bravo 500 S.C., Ripost M. 67.2 WP, Ridomil MZ 72 WP;
- zabiegi przeciwko mączniakowi rzekomemu na ogórkach - co najmniej 2 opryski co 10 dni stosując mieszankę Bravo 0,2% + Curzate 0,2% lub co 7 dni przemiennie preparatami: Acrobat, Aliette, Bravo, Curzate;
- po zakończeniu zbioru porzeczek szczególnie czarnych można przystąpić do cięcia prześwietlającego krzewów. Cięcie to korzystnie wpływa na formowanie się pąków kwiatowych na rok następny i ogranicza występowanie chorób i szkodników;
- po zerwaniu ostatnich owoców malin należy koniecznie wyciąć wszystkie stare pędy, które owocowały, a także nadmiar wyrastających pędów jednorocznych;
- na plantacjach truskawek starszych niż jednoroczne, należy wykonać koszenie liści na wysokość minimum 5 cm, do dwóch tygodni po zbiorze owoców. Liście wygrabić i spalić. Błędem jest zaniedbywanie plantacji

truskawek latem i jesienią, ponieważ w tym okresie tworzą się pąki kwiatowe decydujące o plonowaniu w roku następnym. Rolnicy chętni na zakup kwalifikowanych sadzonek truskawki odmiany Senga - Sengana winni zgłosić się w biurze ODR (budynek UG Raniżów - pokój nr 12);

- po zbiorze zbóż wykonać podorywkę i bronowanie mające za zadanie przykrycie resztek poźniwnych, przyspieszenie ich rozkładu oraz niszczenie chwastów;
- okres poźniwny jest najdogodniejszy do wapnowania gleb. Wapno najlepiej wysiać na ściernisko, następnie wykonać podorywkę i bronowanie. Na gleby lekkie zaleca się wapno węglanowe, natomiast na gleby cięższe - wapno tlenkowe. (Organizację zaopatrzenia w wapno - patrz artykuł);
- na plantacjach ziemniaka w lipcu występuje zaraza ziemniaczana. Choroba intensywnie rozwija się w okresie dużej wilgotności i temperaturze 15 - 20°C. Do pierwszego zabiegu zaleca się stosować preparaty z grupy układowych lub węglbnych np. Curzate M. 72.5 WP, Acrobat, Galben M. 73WP itp. Do drugiego zabiegu po 10 - 14 dniach w zależności od stopnia zagrożenia plantacji stosować preparaty kontaktowe; Bravo 500 SC., Dithane 75 WG lub węglbne. Opryski należy stosować przemiennie, aby zapobiec uodpornieniu się grzyba;
- w okresie upałów chronić zwierzęta przed nadmiernym przegrzaniem i nasłonecznieniem;
- karmę i wodę dla drobiu ustawiać w miejscach zacienionych, często czyścić koryta i zmieniać wodę na świeżą.

Krystyna Kościółek

SPORT

8 czerwca piłkarze Klubu Sportowego „Raniżovia” rozegrali wyjazdowy mecz w ramach

przedostatniej kolejki w rundzie wiosennej z „Jaworem” Krzemienica ulegając 3:2. Bramki dla „Raniżovii” zostały zdobyte: w 45 minucie samobójcza oraz w 76 minucie spotkania przez Mariusza Tyburczego. Od początku spotkania lekką przewagę na boisku osiągnęli piłkarze z Raniżowa, jednak już w 7 minucie przy ewidentnym błędzie sędziego „Raniżovia” straciła bramkę. Po tym przewaga naszych zawodników jeszcze bardziej wzrosła, jednak nie potrafili tego przypieczętować zdobyciem bramki. Dopiero w 45 minucie przy strzale Krzysztofa Burka piłka odbijając

się od obrońcy gospodarzy wpadła do bramki, dając remis do przerwy i radość garstki kibiców z Raniżowa. Początek drugiej odsłony spotkania to przewaga gospodarzy, którzy szybko strzelili dwie bramki. W końcówce spotkania, tj. w 76 minucie Mariusz Tyburczy strzałem głową pokonał bramkarza gospodarzy, ustalając wynik tego spotkania. W 86 minucie „Raniżovia” mogła doprowadzić do remisu, jednak po strzale głową Grzegorza Soji piłka trafiła w słupek.

Warto dodać, że Klub „Jawor” Krzemienica nie spisał się pod względem organizacyjnym, ponieważ nawet autokar naszych piłkarzy nie został wpuszczony na parking na stadionie, co umożliwiło pseudokibicom z Krzemienicy sprowokowanie bijatyki po zakończeniu spotkania i uszkodzenie autobusu. Ponadto nie została udostępniona

ciąg dalszy na stronie 16

ciąg dalszy ze strony 15

szatnia dla piłkarzy z Ranizowa, a nasi kibice musieli wykupić bilety wstępu na stadion, co w tej klasie rozgrywek nie jest praktykowane wśród innych klubów, jak i w Ranizowie.

Tydzień później, tj. 14 czerwca w ostatniej kolejce „Ranizovia” na swoim boisku zdobyła komplet punktów, pokonując „Akację” Kopcie 2:1. Mecz ten rozpoczął się od prowadzenia gospodarzy (bramka w 11 min. Tomasz Hajnowski), jednak w 44 minucie goście zdobyli wyrównującą bramkę. W przerwie spotkania trener KS „Ranizovia” uświadomił zawodników, że nie mogą tego spotkania przegrać, bo w przypadku reorganizacji rozgrywek „Ranizovia” będzie zmuszona opuścić szeregi klasy B. Zmobilizowani piłkarze w drugiej połowie zdobyli zwycięską bramkę, a strzelcem okazał się Mariusz Tyburczy w 65 minucie. Na duże uznanie w tym spotkaniu zasługuje bramkarz naszego zespołu Piotr Lesiewicz, który w końcówce spotkania swoimi udanymi interwencjami uratował zwycięstwo KS „Ranizovii”.

Wyniki całej rundy wiosennej z udziałem „Ranizovii”:

Ranizovia - Budy Głogowskie	2 : 0,
Łąka- Ranizovia	1 : 2,
Ranizovia - Mrowla	3 : 1,
Trzeboś - Ranizovia	1 : 3,
Ranizovia - Kraczkowa	2 - 1,
Werynia - Ranizovia	2 - 2,
Ranizovia - Palikówka	1 - 0,
Rudna Wielka - Ranizovia	0 - 0,
Ranizovia - Nicnadówka	0 - 2,
Krzemienica - Ranizovia	3 - 2,

Ranizovia - Kopcie

2 - 1.

W sumie 7 zwycięstw, 2 remisy i 2 porażki. 23 punkty zdobyte w tej rundzie przy zaledwie 9 w jesieni. Na taki wynik wpłynęła sytuacja w Klubie, gdzie nowy Zarząd Klubu wprowadził lepszą organizację pracy, czynił zabiegi o pozyskanie środków finansowych na bieżącą działalność. Zostało to dostrzeżone przez zawodników, których zmobilizowało do osiągania lepszych wyników, a z drugiej strony przez sponsorów, gdzie szczególne wyróżnienie należy się **POLSKIM SIECIOM ELEKTOENERGETYCZNYM - RZESZÓW, Sp. z o.o.**, która to firma ufundowała komplet sprzętu sportowego dla zawodników.

Końcowa tabela po zakończeniu rozgrywek:

1. Plantator	22	56	70:20
2. Palkovia	22	53	60:20
3. Jawor	22	41	44:37
4. Mrowlanka	22	35	42:42
5. Ranizovia	22	32	35:42
6. Budy	22	31	37:46
7. Akacja	22	27	46:51
8. Zorza	22	23	38:49
9. Czarni	22	23	37:48
10. Łąka	22	22	33:42
11. Rudnianka	22	20	30:50
12. Werynianka	22	15	24:49

Grzegorz Woś

Na zdjęciu:

Zwycięska drużyna oldbojów w meczu o Puchar Prezesa KS Ranizovia rozegranym w dniu 21.06. z okazji „Dni Ranizowa”:
od lewej stoją: St. Kasica, Jan Warzocha, Krzysztof Lis, Kazimierz Krudysz, Adam Rembisz, Jan Jaskuła, Andrzej Jeź, Marek Wiącek, Rafał Warzocha, Jan Samojedny,

kłęczą od lewej: Bogdan Kazior, Jerzy Kasica, Henryk Mazur, Władysław Warzocha.

Gdy Magdalena (22.VII) deszczem zaczyna to zwykle deszcz dłużej trzyma.

Jaki Jakub (25.VII) do południa taka też zima do grudnia.

Szczęśliwy, kto na św. Annę upatrzy sobie pannę.

*** **

„Wieści Ranizowskie” - pismo społeczno-kulturalne. Miesięcznik. Wydawca: Gminny Ośrodek Kultury, Sportu i Rekreacji w Ranizowie, tel. 7442555. Redaguje Zespół. Teksty podpisane odzwierciedlają poglądy autorów. Przedruk dozwolony z podaniem źródła. Nakład 250 szt.